

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
8П3 бр. 51/14
Дана 28. октобра 2015.
Тимочка бр. 15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Иван Јовићић, судија појединац, решавајући у правној ствари тужиоца **Саше Радуловића** из Београда, ул. [REDACTED], чији је пуномоћник Владимир Добрић, адвокат из Београда, ул. [REDACTED], против тужених „**НАШЕ НОВИНЕ ИНФО**“ д.о.о. и **Антонија Ковачевића** из Београда, главног и одговорног уредника дневних новина „**НАШЕ НОВИНЕ ИНФО**“, ул. [REDACTED], вредност предмета спора 400.000,00 динара, ради накнаде штете, донео је дана 28.10.2015. године, следећу:

ПРЕСУДУ

I Парнични поступак по тужби тужиоца Радуловић Саше против туженог Наше новине инфо д.о.о. **СЕ ПРЕКИДА** услед отварања стечајног поступка над туженим.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја тужбени захтев тужиоца **Саше Радуловића** из Београда, па **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** Антоније Ковачевић, главни и одговорни уредник дневних новина „**НАШЕ НОВИНЕ ИНФО**“, да тужиоцу Саши Радуловићу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.10.2015. године као дана пресуђења па до коначне исплате, а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

III ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца **Саше Радуловића**, којим је тражено да се тужени Антоније Ковачевић, главни и одговорни уредник дневних новина „**НАШЕ НОВИНЕ ИНФО**“, обавеже да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, плате износ преко досуђеног износа из става I изреке пресуде а до траженог износа од 400.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана

пресуђења, па до коначне исплате, а све у року од 8 дана од дана пријема пресуде,
КАО НЕОСНОВАН.

IV ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Саше Радуловићаја делу којим је тражено да се тужени Антоније Ковачевић, главни и одговорни уредник дневних новина „НАШЕ НОВИНЕ ИНФО“ обавеже да ову пресуду објави без икаквих коментара и без одлагања најкасније у другом наредном броју дневних новина „НАШЕ НОВИНЕ ИНФО“, **КАО НЕОСНОВАН.**

V ОБАВЕЗУЈУ СЕ друготужени **Антоније Ковачевић** да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 80.600,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је против тужених, а преко пуномоћника, дана 21.02.2014. године, поднео тужбу овом суду ради накнаде штете. У тужби је навео да су дана 19.02.2014. године у дневном листу „Наше новине инфо“ на првој (насловној) страни, другој и трећој страни објављене следеће нетачне информације: да је у писму које је тужилац упутио привредницима поручио да су ММФ и САД условиле 500 милиона буџетске подршке новој српској влади његовим повратком на место министра привреде и финансија, да је тужилац изјавио да ће на изборе изаћи са Владомиром Цвијаном, да ће место гувернера преузети Александар Стевановић, да је изјавио да је жеља САД да ако већ дају паре имају своје поуздане људе на два кључна места како се новац не би трошио на страначке потребе, да у писму показује нескривену мржњу према СПС-у (са наводом да је најважније да у новој влади штеточине из СПС-а буду искључене из власти а да ће ускоро бити процесуиране две велике афере које су везане за неке функционере ове странке), чиме је створен основ за одговорност у смислу члана 79. Закона о јавном информисању. Тужилац наводи да су тужени објавили наведене информације са позивом да је тужилац наведене тврдње изнео у писмима које је упућивао познатим привредницима и грађанима, а на насловној страници објављена је тврдња тужиоца „Американци су уценили Вучића, бићу опет министар“. На насловној страни је објављена и слика тужиоца, како би ова тврдња била што уверљивија. Слика тужиоца објављена је на другој страници овог гласила. Истакао је да ниједна информација коју су тужени објавили није истинита. Истина је да је тужилац упутио два типска писма на адресе угледних привредника и грађана, из којих се види да се не може ни непосредно ни посредно закључити да је тужилац изнео било коју тврдњу коју су тужени објавили. Даље је навео да су тужени објављивањем напред наведених неистинитих информација тужени повредили част и углед тужиоца, представљајући га као личност која нема могућност да равноправно са другим кандидатима учествује на изборима који су били расписани за 16. март 2014. године, већ је потребно да страни фактори ММФ и САД уцењују Вучића да му додели поново министарско место- овог пута место министра привреде и финансија. Такође, наведено је да је тужилац у могућности да пре избора кадрира ко ће бити министар, ко ће бити гувернер НБС, да постоји тајни

договор са Америком да је тужилац њихов човек, који ће да заступа њихове интересе а не интересе гласача који буду за њега гласали. И на крају, наводи се да тужилац мрзи СПС, као и да тужилац располаже са неким информацијама ко ће, за шта и када бити од чланова СПС-а процесуран. Истакао је још да је наведеним написима тужиоцу повређен част и углед јер се о тужиоцу пише као нечасном човеку који може бити именован за министра ако страни фактори уцене кључног човека који ће имати могућност да формира владу и предложи одређене личности за министра, а да ће место гувернера преузети Александар Стевановић, након што Јоргованка Табаковић, после избора, буде именована за амбасадора. Тако је између осталог наведено: "Јасна је жеља Американаца да, ако већ новој српској влади буду дали паре, желе своје поуздане људе, на два кључна места, како би се спречило да се новац поново троши за страначке потребе СНС-а и СПС-а..."

У завршној речи пуномоћник тужиоца предложио је да се тужбени захтев усвоји а трошкове парничног поступка је опредељено тражио.

Тужени су у одговору на тужбу и током поступка преко свог пуномоћника истакли да су су у издању "Наше новине глас слободне Србије" од дана 19.02.2014. године изнели све информације које су садржане у писмима у које је редакција "Наших новина" имала увид, како се то јасно и наводи у самом објављеном тексту. У писмима у које је редакција "Наших новина" имала увид а које је писмо је путем е-маила тужилац упутио на више адреса јасно се наводи: "...Моја листа "Доста је било сигурно прелази цензус (на састанку у америчкој амбасади, крајем јануара, заједнички смо проценили око 12% гласова) и ја очекујем да у новом парламенту имам 30-ак посланика. Такође, желим да Вас информишем да ће моја и Цвијанова полсаничка група сигурно бити део будуће владајуће коалиције, јер су то ММФ и САД поставили Вучићу као услов за обећаних 500 милиона буџетске подршке. Он је то био приморан да прихвати као што је био приморан да прихвати као што је био приморан да прихвати баш као што је морао да прихвати и његово именовање у августу прошле године, дакле преко воље, јер зна да су државне финансије пред банкротом, а да је његова обмана око кредита из Емирата сада провалјена. У овом аранжману, ја би требало да преузмем-поново спојено министарство привреде и финансија, даље су навели да су поступили на напред описани начин имајући у виду одредбу чл. 32 ЗЈИ у којој се наводи да новинар није дужан да открије податке у вези са извором информације осим ако се подаци односе на кривично дело, односно учиниоца кривичног дела за које је запрећена казна затвора од најмање пет година. Достављено писмо јесте измењено и у њему су затамњена имена одређених људи који се помињу у писму као и лица коме је писмо лично упућено. Истакли су да је тужилац својим наводима учинио неспорним чињеницу да је писма слao на адресе привредника и грађана, како и тужени наводе у свом тексту, а из навода тужбе може се закључити да се ради о најмање 2 писма.

У завршној речи пуномоћник туженог предложио ја да се тужбени захтев у одбије у целости а трошкове парничног поступка је опредељено тражио.

Суд је у доказном поступку извео предложене и потребне доказе, па је оценом истих, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, а у

смислу чл. 8 Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Увидом у дневни лист Наше новине, среда 19.2.2014. године број 306 и то у прву страну, другу и трећу страну са спорним текстовима на насловној тако и другој и трећој страни, суд је утврдио да је на насловној страници објављена тврђња тужиоца да су "Американци уценили Вучића, бићу опет министар". На насловној страни је објављена и слика тужиоца, као и на другој страници овог гласила. На насловној страни објављен је чланак "да у писму у коме позива привреднике да му се прикључе Радуловић поручује да су ММФ и САД условили 500 милиона буџетске подршке новој српској влади његовим повратком на место министра привреде и финансија". На другој страници наведено је: „Моја листа "Доста је било" сигурно прелази цензус (на састанку у америчкој амбасади, крајем јануара, заједнички смо проценили око 12% гласова) и ја очекујем да у новом парламенту имам 30-ак посланика.“ Такође, желим да Вас информишем да ће моја и Цвијанова посланичка група сигурно бити део будуће владајуће коалиције, јер су то ММФ и САД поставили Вучићу као услов за обећаних 500 милиона буџетске подршке. На трећој страници испод поднаслова „поуздани људи на кључним местима“ написана је изјава тужиоца „жела САД је да, ако већ дају паре имају своје поуздане људе на два кључна места како се новац не би трошио на страначке потребе, објаснио је Радуловић који у допису показује нескривену мржњу према СПС-у. Наведена је још његова изјава "најважније је што ће у новој влади дештеточине из СПС-а бити коначно искључене из власти а ускоро ће бити процесуиране и две велике афере које су везане за неке функционере ове странке".

Увидом у два типска писма исте садржине потписана од стране тужиоца, суд је утврдио да је у истом наведено да је Удружење "Доста је било-Рестарт" предвођено Сашом Радуловићем, министром привреде у оставци, ради на формирању мреже која ће имати снаге да повуче процес реформи. Наш циљ је да одмах након избора, без обзира на њихов резултат, извршимо потребан притисак на новоизабране у склопу Србије да усвоје сет закона који су били у процедури док је Саша Радуловић био министар и који су неопходни за извлачење српске привреде из канци политичких партија и њен што бржи опоравак. Овим путем Вас позивамо на сарадњу. Ако сте заинтересовани да у овоме учесвојемо заједно, ако сматрате да је Ваш грађански и пословни интерес у складу са оним за шта се ми боримо, одговорите на овај позив и прећи ћемо што пре на разговор о конкретним потезима и начинима сарадње. Залажемо се за демонтажу паразитског система, и то доношем конкретних закона и изградњом институција. Ми ћемо се борити коришћењем свих законских средстава-како кроз Скупштину, тако и ван ње. Један од потеза које ћемо повући је улазак у изборну трку са намером да у Скупштини имамо изабране представнике који ће се за ове законе борити. Други потез је изградња ванинстикуцијалног притиска кроз нарочну иницијативу и друге методе утицаја на законодавну активност парламента. Са жељом да што пре наставимо посао увођења реда и омогућавања привредног опоравка, Ваш Саша Радуловић.

Увидом у текст мејла послат дана 16.2.2014. у 03,34 минута, суд је утврдио да исти није потпун с обзиром да су поједини делови текста односно садржина истог прикривени са намером овде туженог да заштити како име поверљивог

извора тако и других лица која се у тексту наводе с тим да је текст достављен мејлом у списима предмета у копији, те да је у тексту између осталог наведено: Моја листа "Доста је било" сигурно прелази цензус (на састанку у америчкој амбасади, крајем јануара, заједнички смо проценили око 12% гласова) и ја очекујем да у новом парламенту имам 30-ак посланика. Такође, желим да Вас информишем коалиције, јер су то ММФ и САД поставили Вучићу као услов за обећаних 500 милиона буџетске подршке. да је изјавио да је жеља САД да ако већ дају паре имају своје поуздане људе на два кључна места како се новац не би трошио на страначке потребе, СНС-а и СПС-а и њима близских тајкуна. Ипак је најважније што ће у новој влади штеточине из СПС-а бити искључене из власти а да ће ускоро бити процесуиране и две велике афере у којима ће се обелоданити директна умешаност у милионске злоупотребе.

Увидом у решење Привредног суда у Београду СТ 291/14 од 22.10.2015. године, суд је утврдио да је у односу на првотуженог „**НАШЕ НОВИНЕ ИНФО**“ д.о.о. **Београд**, ул. Поењкареова број 14 отворен стечајни поступак услед трајније неспособности плаћања стечајног дужника, те да је решење објављено на огласној табли суда дана 23.10.2015. године.

Читањем кривичне пријаве коју је тужилац поднео против НН лица због кривичног дела лажно представљање а која је примљена у Првом ОЈТ у Београду 29.6.2015. године, суд је утврдио да је иста поднета због тога што је неутврђеног дана 2014. године извршило процес регистрације и управљања корисничким налогом Гмаил интернет сервиса „radulovic.sasa65@gmail.com@“, те је путем истог, током месеца фебруара 2014. године, креирало и упутило већи број копија електронских имејл порука на адресе државних органа и обављало електронску преписку са извесним мр Предрагом Вулетић из Ваљева, представљајући се лажно у електронској имејл преписци, као службено лице односно као „министар привреде у оставци“ у Влади Републике Србије Саша Радуловић и лидер групе грађана „Доста је било“, износећи том приликом неистине и увреде на рачун државних функционера и обећавајући том приликом, извесном Предрагу Вулетићу из Ваљева, поништај уговора о приватизацији предузећа „Крушак акумулатор“ АД из Ваљева и другу материјалну корист у замену за политичку корист на ванредним парламентарним изборима, при чему је пријављено лице било способно да схвати значај свог дела, да управља својим поступцима и хтело његово извршење иако је било свесно да је дело забрањено и кажњиво по закону.

На рочишту за главну расправу одржаном дана 28.10.2015. године, суд је извео доказ саслушањем тужиоца Саше Радуловића, који је том приликом изјавио да је да је у дневним новинама Наше новине дана 19.2.2014. године изашао текст који се односи на њега и његов политички покрет и који је објављен на 1,2 и 3 страни са његовом фотографијом, те да је исти он прочитao у новинама и то тако што му је неко од сарадника саопштио да је тај текст у овим новинама изашао и он га је купио на трафици. Навео је да у њему нема ништа што је истинито а све је подобно да наруши углед и част. Сада када из ове ситуације посматра тај текст могуће је да је текст био наручен и у суштини код нас то није новост јер је велики број оваквих текстова управо наручен. Сам текст је изузетно неповољно утицао и

на његову репутацију и углед као човека и политичара и на целу његову странку јер су њега и његове сараднике многи симпатизери и пријатељи питали и тражили информације шта то раде, зашто су као покрет везани за Америку и да су страни плаћеници, те да због тих чињеница они могу да уцењују Александра Вучића и читаву Владу тј. РС-у, затим постављали су питања откуд та веза са Цвијаном и повезивање са том особом што је такође било изузетно негативно, с обзиром да је у то време бранио Мишковића и многи од њих су им рекли да због тога неће да гласају за њих јер неће да имају ништа са страним плаћеницима. Ангажујући се на овом проблему у разговорима са многим познаницима, окружењем тужилац је дадавао информације да те објављене информације у том листу не могу бити истините, да је то наручен текст, јер једноставно ништа од тога није тачно. Истакао је да га нико из редакције туженог листа није позвао да би пре објављивања текста од њега узео одређени интервју тј. податке. Такође ни после објављивања текста нико из редакције га није позвао нити је он сматрао да треба да ступи у контакт са било ким из ових новина – дневног листа јер једноставно сматрао је да за тим нема никакве потребе с обзиром на оно што је о њему написано. Даље је навео да се веома тешко осећао због овог текста, отприлике је то повећање стреса коме свакако доприносе погоршање здравственог стања, али није имао никакве конкретне здравствене проблеме, у смислу да је морао да пије лекове, да не спава нити пак да је одређене проблеме са околином имала породица, на пример деца у школи и слично јер се то заиста није десило па да је због таквих проблема и он имао одређене психичке поремећаје. Навео је да је подношење тужбе једини начин да се постигне правда и оствари циљ за сваког оног ко се нашао у ситуацији у којој се он нашао јер је текст наручен, неистинит и у њему ништа што је написано није основано. Тачно је да ја има имејл адресу коју користи за одређену комуникацију са познаницима или већ на други начин или за овакве глупости какве су наведене од стране тужених да је наводно многим привредицима преко своје мејл адресе слао овакве податке обавештења у раним јутарњим часовима то заиста нема никакве реалне основе нити је он то икада урадио. Истакао је да и његов покрет „Доста је било“ има своју мејл адресу па да и са те адресе нису слати овакви или слични мејлови а посебно не са личног мејла. Навео је још да је тачно да је у реферату тужбе навео да је упутио два писма угледним привредицима и симпатизерима, и то није спорно, а зашто су се уз тужбу доставила два писма идентичне садржине није му јасно, могуће је да је нека грешка. Није му познато каква је садржина другог писма које је упућивао симпатизерима и привредицима.

На истом рочишту суд је саслушао и друготуженог Антонија Ковачевића у својству парничне странке који је у свом исказу навео да све што је објављено у дневном листу Наше новине од 19.2.2014. године је истинито. Истакао је да читава редакција и он као новинар овог листа нису фалсификатори, нити су ишта измислили и ништа нису написали што је незаконито тј. неистинито већ само оно што су од поверљивог извора информације добили. Истакао је да је текст послат мејлом који се налази у списима, није фалсификат једино су у циљу заштите поверљивог извора прикрили коме је тај текст упућен дакле име поверљивог извора, као и имена неких других људи који се у том тексту помињу. Навео је да су пре него што ће објавити текст новинарка тј аутор овог текста покушавала је да ступи у контакт са тужиоцем. Међутим то је остало без успеха јер у том периоду господин Радуловић као истакнути политичар, министар и шеф једног политичког

покрета углавном сарађивао преко сарадника тако да у том контексту медији нису могли једноставно да ступе у контакт са њим. Даље је навео да сам тужилац када је говорио о нарученим текстовима био неко ко је неретко па чак и у њиховим новинама наручивао текстове, конкретно зна за наше новине и то „наручивао“ и да се једноставно многа комуникација вршила путем имејл преписке, а код њих постоји једно златно правило које желим без намере да било кога увредим истакне а то је „Ако се латиш мача мораш бити спреман да од њега и настрадаш“. Такође навео је да су од неких сарадника тужиоца док је био министар у Влади РС добијали мејлове по његовом личном налогу који су имали за сврху да дискриминишу поједине политичаре пре свега Млађана Динкића и његов покрет Уједињени Региони Србије. Све те мејлове које су добили од сарадника тужиоца а које су по његовом налогу они су објавили као и овај водећи се управо интересом јавности тј. интересом да јавност буде упозната и обавештена о свему ономе што поједине јавне личности тј политичари раде. Даље је навео да су се на исти начин односили и према тексту мејла који су добили од тужиоца као и у вези са овим спором када су добили противника, што само показује да нису имали ништа конкретно против господина Радуловића, односно понашали су се савесно и у складу са Законом. Истакао је да је тачно да постоји код њега аутентичан оригинални мејл он је идентичан у садржини са оним који се налази у списима, само што су имена замрачена, да се извори информације и неке друге личности не откривају. Он није покушао да на овај мејл упути одређену поруку путем мејла дакле, једино што су покушали јесте да га непосредно позову и добију информацију што је било безуспешно из разлога које је напред навео. Није проверавао у Америчкој Амбасади и код ММФ-а истинитост информације које су објављене, суду је лако да закључи да се те информације не могу проверити на овим местима, чак и да су тачне нико их не би потврдио. Није проверавао ове наводе ни у кабинету премијера Вучића с обзиром да је он био предмет уцене, дакле идентично као на претходно питање. Није објавио ни демант информације да не постоји коалициони споразум тј. коалиција између покрета тужиоца „Доста је било“ и покрета господина Цвијана јер он ту информацију није ни објавио. Он је само пренео писмо које је тужилац упутио мејлом њиховом поверљивом извору.

На истом рочишту суд је саслушао и сведока Тању Ковачевић која је у свом исказу навела да је новинар дневног листа Наше новине и аутор спорног текста. Њихова редакција добила је мејл од поузданог извора чији идентитет није могла да открије. Тада поуздана извор добио је допис такође мејлом од господина Радуловића. Нису сумњали у аутентичност мејла нити текст из разлога што су видeli да постоје потписи Радуловића. Пошто су овај текст добили а био је јако занимљив пре свега због времена у коме је достављен а радило се политичкој предизборној кампањи они су желећи да текст објаве покушали да ступе у контакт са тужиоцем али нису успели јер се он на њене позиве није јављао. Такође, колегиница из привреде покушавала је да ступи у контакт са овде тужиоцем Радуловићем али ни она то није успела. Спорни текст необјављен је чекао 1-2 дана у њиховој редакцији па пошто нису ступили у контакт са тужиоцем одлучили су да текст објаве. Све што је написано у том спорном тексту новинском је практично садржано и у допису који су добили од поузданог извора, дакле да је тужилац неко ко је поуздана политичка личност Американцима, да ће они подржати његову кандидатуру и политичку борбу, да ће он у коалицији са господином Цвијаном

освојити 12% гласова или око 20 посланичких места, да ће бити будући министар јер Американци желе да имај поузданог човека, да ће на то Влада морати да пристане и да ће гувернерку НБС заменити неко други, односно тужиочев сарадник. Пошто је суд презентирао спорни мејл тј мејл који је достављен уз одговор на тужбу сведок је навео да је тачно је то је тај мејл те садржине, из мејла која се у овом мејлу помињу, и све је то дословце практично објављено у спорном тексту у дневном листу. Даље је навела да ово не може бити наручен текст, и такође код ње нико није наручивао текст овакве или сличне садржине. сведок је навео да не знам са које мејл адресе је тужилац послао овај текст, њиховом повериљивом извору. Познато је сведоку да је писало Саша Радуловић а да ли је писало још нешто није му познато. Даље су навели да су колико су могли проверили су аутентичност имејла тј. адресе као и текста. Разговарали су и са њиховим извором, он их је уверио да је то текст који је управо он добио у таквој садржини, покушали су да ступе у контакт са тужиоцем, нису успели и текст је објављен. Даље је навела да нису проверавали ни код ког другог осим код ова два лица а и немају код кога другог, дакле тужилац је аутор текста, њега су контактирали, нису га добили, тај мејл је стигао на адресу њиховог повериљивог извора и добили су информацију да је то дошло од тужиоца. Сведок је навео да нису покушали преко те имејл адресе да контактирају тужиоца. Конкретно покушавала је са ПР Министарства привреде, конкретно са гђом Биљаном Корицом и гђом Слађаном Гаврић, преко којих су покушали да убрзају разговор са тужиоцем али оне нису могле да помогну. сведок је још навео да је њихова пракса у оваквим и сличним ситуацијама да прво позву телефонским путем лице на које се информација односи, а ако га не добију пошаљу СМС поруку са наводима шта је њихова жеља и поводом чега желе да ступе у контакт и онда се кроз СМС преписку договоре да ли ће се непосредно наћи и о питањима разговарати. Конкретно тужиоца нису добили и из тог разлога све ово је изостало.

Након свих изведенних доказа, а применом материјалног права, суд је утврдио да је тужбени захтев тужиоца делимично основан из следећих разлога:

Међу парничним странкама је спорно, да ли су објављене информације у спорном тексту истините и да ли је објављена информација у спорном тексту имала лезиону способност.

Одредбом чл. 11 Закона о јавном информисању прописано је да су јавна гласила новине, радио програми, телевизијски програми, сервиси новинских агенција, интернет и друга електронска издања наведених јавних гласила, као и друга средства јавног информисања која помоћу речи, слике или звука објављују идеје, информације и мишљења намењене јавној дистрибуцији и неодређеном броју корисника.

Одредбом чл. 3 ст. 1 Закона о јавном информисању прописано је да су новине и одговорни уредник јавног гласила дужни да пре објављивања информација која садржи податке о одређеном догађају, појаве или личности са пажњом примереним околностима провере њено порекло, истинитост и потпуност, док је ст. 2 прописано да су новинар и главни уредник јавног гласила дужни да туђе

информације, идеје и мишљења пренесу и објаве веродостојно и потпуно, а уколико је информација пренета из другог јавног гласила, уз навођење гласила из којег је информација пренета.

Одредбом чл. 43 ст. 1 Закона о јавном информисању прописано је да се информација из приватног живота, односно лични писани запис (писмо, дневник, забелешка, дигитални запис и слично), запис лика (фотографски, цртани, филмски, видео, дигитални и слично) и запис гласа (магнетофонски, грамофонски, дигитални и слично) – не може објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, односно лица чије речи, лик односно глас садржи, ако се при објављивању може закључити које је то лице, док је ставом 3 истог члана прописано да пристанак дат за једно објављивање, за одређени начин објављивања, односно за објављивање одређеном циљу, не сматра се пристанком за поновљено објављивање, за објављивање на други начин, односно за објављивање за друге циљеве.

Одредбом чл. 79 Закона о јавном информисању прописано је да свако лице на које се односи нетачна, непотпуна или друга информација чије је објављивање у складу са овим Законом забрањено, као и лице коме није објављена исправка, одговор или друга информација чије објављивање има право да тражи од јавног гласила у складу са овим Законом, а које због њеног објављивања, односно необјављивања трпи штету има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог Закона, независно од других правних средстава које том лицу стоје на располагању.

Одредбом чл. 80 Закона о јавном информисању прописано је да новинар, одговорни уредник и правно лице које је оснивач јавног гласила који су пре објављивања с пажњом примереним околностима могли утврдити неистинитост и непотпуност информације солидарно одговарају за материјалну и нематеријалну штету проузроковану објављивањем информација.

Суд је утврдио да је текст објављен у дневним новинама „Наше новине“ подобан да повреди част и углед тужиоца. Чињеница јесте да је у спорном тексту уз фотографију тужиоца и наслов : „Американци су уценили Вучића, бићу опет министар”, испод ког наслова је написано да у писму у коме позива привреднике да му се прикључе Радуловић поручује да су ММФ и САД условили 500 милиона буџетске подршке новој српској влади његовим повратком на место министра привреде и финансија. Такође на другој страници где је такође објављена фотографија тужиоца написан је изјава овде тужиоца: „Моја листа “Доста је било” сигурно прелази цензус (на састанку у америчкој амбасади, крајем јануара, заједнички смо проценили око 12% гласова)“. Неспоран је и текст на трећој страници напред наведног листа у коме је цитирана изјава тужиоца да је жеља САД да ако већ дају паре имају своје поуздане људе на два кључна места, како се новац не би трошио на страначке потребе, те да тужилац у свом допису показује нескривену мржњу према СПС-у, са наводом да је најважније да у новој влади штеточине из СПС-а буду искључене из власти а да ће ускоро бити процесуиране две велике афере које су везане за неке функционере ове странке.

Наиме, тачно је да је су поменуте информације о тужиоцу као бившем министру у Влади Републике Србије и носиоцу предизборне политичке листе "Доста је било" информације за које јавност има оправдан интерес да зна сходно чл. 4 ЗЈИ, а пре свега бирачко тело Републике Србије и то без обзира на начин на који су информације прибављене, поштујући чл. 3 ЗЈИ.

Међутим, по налазу овог суда аутор текста пре објављивања спорног чланка није обавио интервју са овде тужиоцем, нити је на било који начин ступио у контакт са тужиоцем да би објективно био у прилици да провери истинитост пренетих информација које су садржане у писмима у које је по наводима тужених редакција "Наших новина" имала увид и на основу којих је текст и написан.

С тим у вези, суд је прихватио исказ тужиоца у коме је навео да га нико из редакције туженог листа није позвао да би пре објављивања текста од њега узео одређени интервју тј. податке. Такође ни после објављивања текста нико из редакције га није позвао на разговор. С друге стране, суд није прихватио исказе друготуженог и сведока Тање Ковачевић аутора спорног текста у делу у ком су навели да су пре него што ће објавити спорни текст покушавали да ступе у контакт са тужиоцем, јер у том периоду господин Радуловић као истакнути политичар, министар и шеф једног политичког покрета углавном сарађивао преко сарадника, те да је то остало без успеха. Наиме, на туженом је у смислу одредби чл. 228. и 231. став 3 ЗПП-а био терет доказивања наведене чињенице, а што тужени до закључења главне расправе нису доказали.

Суд је имао у виду и садржину мејла послатог дана 16.2.2014. у 03,34 минута, за који је утврдио да исти није потпун с обзиром да су поједини делови текста односно садржина истог прикривени са намером овде туженог да заштити како име повериљивог извора тако и других лица која се у тексту наводе с тим да је текст достављен мејлом у списима предмета у копији, те није прихвати о исказ друготуженог ни у том делу у ком је навео да је спорни мејл послат од стране тужиоца њиховом повериљивом извору.

Наиме исказ исказ друготуженог и сведока Тање Ковачевић аутора спорног текста у наведеном делу супротан је исказу тужиоца као парничне странке и писменим доказима у списима предмета и то пре свега типском писму које је тужилац послао као председник Удружења "Доста је било-Рестарт" и по мишљењу суда срачунат је на успех туженог у спору.

Није спорно да постоји узрочно последична веза између објављеног текста и душевних болова које је тужилац претрпео због повреде части и угледа, с обзиром да је као политичка личност и носилац политичке листе непосредно пред изборе представљен као „амерички човек“ тако што је наведено да је потребно да страни фактори ММФ и САД уцењују Вучића да му додели поново министарско место- овог пута место министра привреде и финансија, затим да је тужилац у могућности пре избора да одређује ко ће бити будући министар, ко ће бити гувернер НБС, чиме се изазива одбојност код читалаца према тужиоцу. Исте информације негативно утичу на представу о тужиоцу и утичу на његов кредитабилитет, пре свега због притиска јавности поводом објављених информација,

али су сигурно утицале и на бирачко тело пошто су информације објављене непосредно пред изборе, те је стога суд утврдио да је друго тужени као главни и одговорни уредник првотуженог, објављивањем нетачних и непроверених информација повредио част и углед тужиоца, због чега је и донео одлуку као у ставу II изреке пресуде.

Примењујући материјалне прописе на утврђено чињенично стање, по налажењу суда постоји одговорност друготуженог због објављивања спорног текста, па је друготужени одговоран у смислу одредби чл. 79 и чл. 80 Закона о јавном информисању, да тужиоцу накнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, те је сходно одредби чл. 200 Закона о облигационим односима досудио износ као из става II изреке пресуде.

Наиме, тужилац на основу одредбе чл. 200 Закона о облигационим односима има право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, с обзиром да је истом прописано да за претрпљене физичке болове, претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе, или права личности, смрти близског лица као и за страх, суд ће ако нађе да околност случаја, нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству а ставом 2. да приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете као и висини њене накнаде, суд ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Приликом одмеравања висине накнаде на име претрпљених душевних болова, суд је ценио штетне последице које су објављивањем текстова настуpile код тужиоца, те је по слободној оцени у смислу чл. 232 Закона о парничном поступку, сматрајући да новчани износ досуђен овом пресудом представља правичну накнаду за овај вид нематеријалне штете, да пружа одговарајућу сatisфакцију према значају повређеног добра и тежини повреде, водећи рачуна да накнада не буде сама себи сврха те да се њоме не задовољавају некакви лукративни циљеви, одлучио као у ставу II изреке пресуде.

У преосталом делу тужбени захтев тужиоца одбијен је као неоснован, јер је превисоко постављен, због чега је суд одлучио као у ставу III изреке ове пресуде.

На досуђени износ, суд је применом одредбе чл. 277 Закона о облигационим односима, обавезао друготуженог да тужиоцу исплати законску затезну камату почев од 28.10.2015. године као дана пресуђења, јер је тада утврђена нематеријална штета, због чега је и одлучио као у изреци пресуде.

Имајући у виду да је међу парничним странкама неспорно да је у односу на првотуженог „НАШЕ НОВИНЕ ИНФО“ д.о.о. Београд, отворен стечајни поступак то је суд одбио тужбени захтев ту делу којим је тражено да се обавеже друготужени Антоније Ковачевић, главни и одговорни уредник дневних новина „НАШЕ НОВИНЕ ИНФО“ ову пресуду објави без икаквих коментара и без одлагања

најкасније у другом наредном броју дневних новина „НАШЕ НОВИНЕ ИНФО“ као неоснован.

Приликом одлучивања о основаности тужбеног захтева суд је ценио и друге наводе парничних странака, али је нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Решење о трошковима садржано у ставу V изреке пресуде, суд је донео имајући у виду одредбе чл. 153 и 154 Закона о парничном поступку, и то тако што је тужиоцу признат износ од 6.000,00 динара на име састава тужбе, за састав два образложена поднеска у износу од по 6.000,00 динара, , на име приступа адвоката на три одржана рочишта износ од по 7.500,00 динара, за једно неодржано рочиште у износу од 4.500,00 динара, на име таксе на тужбу и одлуку, у износу од по 17.800,00 динара, што укупно износи 80.600,00 динара, а све према важећој АТ и ТТ тарифи.

Са свега изнетог, суд је одлучио као у изреци пресуде применом одредби чл. 79 и чл. 80 Закона о јавном информисању а сходно чл. 200 и чл. 277 Закона о облигационим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА

Иван Јовићић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, а преко овога суда.